

Dødsfall.

Marta Sandvik er død. Vi som lærte denne pliktoppfyllende og oppofrende kvinne å kjenne, føler med hennes etterlatte i savnet. Marta Sandvik var gift med Kristoffer Sandvik; sønn av Ole Johan Sandvik, Finnsnes. Kristoffer Sandvik reiste som ung gutt til Trondheimsdistriktet hvor han traff henne som ble hans livsledsager, helt til hun brått og uventet ble revet bort. Maria var alltid vennlig og glad og imøtekomende mot alle mennesker. Hun satte stor pris på sin manns slekt og venner fra Finnsnes som kom og hilste på dem i deres koselige hjem.

Marta Sandvik ble bisatt fra Tilfredshed-kapellet. En stor skare av venner viste henne den siste ære. Foruten kranser fra familien, såes signerte kranser fra Strinda huseierforening, fra leieboerne i Landstadveien og fra familiene på Finnsnes. Minnestunden ble innledet med Ole Bulls «I ensomme stunder». Deretter sang forsamlingen «Leid milde ljos». Prost Skjånes talte ut fra 2 Kor. 5.1: Vi vet at om vårt legemes jordiske hus nedbrytes, har vi en bygning av Gud, et hus som ikke er gjort med hender, evig i himmelen. Prosten bar til slutt frem en inderlig takk fra avdødes mann, svigerbarn, søster og hennes familie. Etter talen sang forsamlingen «Så ta da mine hender», og etter jordfestelsen spilte strykere og organist «Deilig er jorden».

Minnestunden ble avsluttet med «Å tenk når engang samles skal».

Å hvor søtt når sjelen hviler,
Frelst og glad i Jesu trygge
favn.
Engler jubler. Jesus vennlig
smiler,
frir deg ut av nød og alle
savn
Er det så at tårer titt vil
rinne?
Sorgens sky vil aldri nå deg
der.
Hold kun ut - ved Jesus
skal du vinne,
Han din Frelser inntil døden
er.

Tina Nordgård